

Personskadeerstatning, kommunal afklaring og forældelse – og en historie om, hvor uheldig, man kan være

Erstatningsadvokatens fornemste opgave er at varetage klienternes interesser, så de hurtigst muligt får tilkendt den bedst mulige erstatning.

Kommer man alvorligt til skade ved en ulykke, medfører det ofte, at man ud over et langt sygdomsforløb får store vanskeligheder med at genoptage sit hidtidige arbejde. Det giver også store økonomiske og sociale vanskeligheder – ikke bare for den tilskadekomne, men også for familien, der skal omstille sig til en ny økonomisk situation og en usikker fremtid.

Mange af os har kendskab til lange og trættende sygedagpengeforløb - utallige møder med ofte skiftende kommunale sagsbehandlere, der skal hjælpe den tilskadekomne til at afklare, hvorvidt denne kan vende tilbage til arbejdsmarkedet og i givet fald hvordan og på hvilke betingelser.

Mange gange trækker forløbet ud – og så stopper udbetalingen af sygedagpenge pludselig. Hvis man ikke er berettiget til kontanthjælp, står man som syg og svækket også uden en krone i indkomst.

Den 1. januar 2013 kom nye regler som har gjort det vanskeligere at blive tilkendt fleksjob eller førtidspension og som medfører, at den tilskadekomne meget ofte har et kommunalt afklaringsforløb, som trækker ud i mange år, uden at der træffes afgørelse om fleksjob eller førtidspension - og uden at den tilskadekomne får nogen form for social ydelse.

Denne proces kræver ud over et godt helbred et ganske ekstraordinært mentalt overskud og god økonomi. Og det er rigtig sjældent, at man kan opfylde alle disse tre krav efter en tilskadekomst med længere pause fra arbejdsmarkedet og et svækket helbred.

Jeg har en klient, som jeg for nemheds skyld kalder Maria.

Maria kom til skade i 2008 på sit arbejde, da hun ved håndteringen af en tung patient fik et knæk i ryggen. Hun fik lænderygsmærter og blev sygemeldt straks derefter.

Året efter blev hun opereret for en diskusprolaps og fik ved operationen en patient-skade i form af en dårligt fungerende fod, som betyder, at hun ikke kan gå normalt.

Hun er efterfølgende opereret 2 gange i sin ryg.

Maria fik i den første tid løn, før hun overgik til sygedagpenge, da hun efter et stykke tid blev opsagt. Desværre foretog kommunen en forkert vurdering af hende, og hun blev efter nogen tid vurderet til at kunne påtage sig visse former for arbejde. Den (fejl)vurdering betød, at hendes sygedagpenge blev stoppet. Og de kunne ikke genoptages senere, da lægerne vurderede, at Maria var alt for dårlig til at kunne arbejde.

Derefter begyndte et årelangt tovtrækkeri med kommunen, hvor min klient skulle undersøges medicinsk, og hvor hun skulle gennemføre utallige arbejdsprøvninger. Hun var ikke i stand til at gennemføre arbejdsprøvningerne grundet sit svækkede helbred.

Marias rygskaade har ydermere belastet hende med en frygtelig smertetilstand, der betyder, at hun i dag kun kan gå ganske få meter - med krykker. Hun kan hverken ligge, sidde eller stå i længere tid, og hendes hverdag er præget af smerter.

På trods af dette har kommunen givet hende afslag på førtidspension flere gange. Kommunen skriver, at hun ikke er tilstrækkeligt afklaret. Altså at det ikke er udelukket, at hun kan arbejde og forsørge sig derved. Siden kommunen stoppede hendes sygedagpenge, har Maria ikke fået en krone i forsørgelse.

Maria var udsat for en arbejdsskade. I Marias tilfælde er der en ansvarlig skadevolder, og hun har en anerkendt patientskade. Hun har derfor ret til en ganske betydelig erstatning fra flere forskellige sider.

Men erstatningens udbetaling til Maria afhænger – som for så mange andre - af, at kommunen træffer en afgørelse, som indikerer, at arbejdsevnen er endeligt afklaret. Det er den først ved visitering til fleksjob eller ved tilkendelse af førtidspension eller ved, at den tilskadekomne vurderes at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet.

På grund af de lange kommunale afklaringsforløb støder den tilskadekomne også nogle gange ind i, at selve erstatningskravet kan forældes.

Det er derfor vigtigt, at man er godt inde i de komplekse regler, der gælder omkring forældelse på de forskellige erstatningsposter – og områder. Så man kan afværge, at et eventuelt krav på erstatning juridisk forældes.

Min opgave er at varetage min klients interesser. Ud over at opgøre mine klients erstatningsretlige krav bedst muligt og hurtigst muligt, skal jeg også hjælpe mine klienter i det kommunale afklaringsforløb og sørge for at overholde de lovfrister, der truer med at forælde mine klients erstatningskrav.

De tilskadekomne, som jeg bistår, skal ikke bruge ressourcer på at forholde sig til lovgivning og kommunale akter, men kan fokusere på at tilpasse sig til en ny hverdag med de nye begrænsninger, som et liv med varige skader ofte medfører.